

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 2T/3/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7813010020
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viliam Hlaváč
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2013:7813010020.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava - samosudca JUDr. Viliam Hlaváč, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 23.12.2013, v trestnej veci obžalovaného S. Y., takto

rozhodol:

Obžalovaný S. Y. E. M. D. M.. XX.XX.XXXX F. D., Q. Y. U.,
R. Č.. XXX, G.. D., Q. U.
U., A..Č.. M. P. M. M.L. L.,

je vinný,

že dňa 24.9.2012 okolo 21.30 hod. po predchádzajúcej vzájomnej dohode s už odsúdeným L. Č. F. obci Gemerská Poloma, okr. Rožňava, prišli k rodinnému domu na ul. Fraňa Kráľa č. 477, kde si otvorili neuzamknutú bránu dvora, prišli do jej zadnej časti k murovanej garáži a kameňom rozbili sklenenú výplň jedného krídla drevených dverí, vytrhali latovanie v spodnej časti dverí a vzniknutým otvorom vnikli do priestorov garáže, z ktorej odcudzili benzínovú kosačku, 20 litrovú plechovú nádobu s benzínom, zväzok elektrického kábla s koncovkou, pričom boli prichytení hliadkou polície a poškodenej S. Š. odcudzením vecí spôsobili škodu vo výške najmenej 305,- Eur a poškodením zariadenia škodu vo výške najmenej 50,- Eur,

t e d a

spoločným konaním neoprávnene vnikol do obydľia iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - vlámaním,

č í m s p á c h a l

· v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a/ Trestného zákona č. 300/2005 Z.z., v znení novely č. 313/2011 Z.z. a za to ho

o d s u d z u j e :

Podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona, s použitím ustanovenia § 38 ods. 2, 3 Trestného zákona, s prihliadnutím na ustanovenie § 36 písm. l/ Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 15 (pätnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. l písm.a/ Trestného zákona mu výkon tohto trestu podmienene odkladá a podľa § 50 ods. l Trestného zákona mu určuje skúšobnú dobu v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný prokurátor v Rožňave podal dňa 2.1.2013 obžalobu na S. Y. a už odsúdeného L. Č. pre skutok kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a, ods. 3 písm. b Tr. zák., v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je to opísané vo výroku obžaloby.

Súd po preskúmaní obžaloby vo veci nariadil termín hlavného pojednávania na deň 16.01.2013, na ktorom termíne rozhodol o spolupáchateľovi už teraz odsúdenom L. Č. a na tomto hlavnom pojednávaní obžalovaného S. Y. vylúčil zo spoločného konania na samostatné konanie. Následne súd pátral po pobyte obžalovaného S. Y., hlavne prostredníctvom polície a to opakovane pretože jeho pobyt nebol známy dňa 27.09.2013 vydal príkaz na jeho zatknutie. Následne boli zistené poznatky, že sa zdržuje v Rakúsku, kde sa žíví žobraním, ovšem ani na zistených adresách si predvolanie súdu na termín hlavného pojednávania neprevzal s tým, že jeho pobyt na týchto adresách je neznámy. Vzhľadom na tieto skutočnosti samosudca opatrením zo dňa 04.12.2013 rozhodol podľa § 360 Trestného poriadku z dôvodov ustanovených v § 358 ods.1 Trestného poriadku, že bude vykonané konanie proti ušlému. V súvislosti s tým bol obžalovanému ustanovený obhajca a vo veci bol nariadený termín hlavného pojednávania na deň 23.12.2013.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie, na základe ktorého a to hlavne výpovedi obžalovaného z prípravného konania, je nepochybné, že sa k skutku v celom rozsahu priznal. Priznanie sa obžalovaného je v súlade aj s obsahom celého ďalšieho spisového materiálu a vykonaných dôkazov, ktoré korešpondujú s výpoveďou obžalovaného a to výpoveďou poškodenej S. Š., výpoveďou už odsúdeného L.Á. Č., ale aj objektívnych listinných dôkazov, zápisnice o ohliadke miesta činu s pripojenou fotodokumentáciou, vyčíslením škody, vrátane úradného záznamu na čl. 94 v pôvodnom spise 2T/1/2013, ktoré zabezpečil súd, ale aj trestnými spismi o predchádzajúcom odsúdení. Na základe týchto dôkazov je možné vyvodiť záver, že úmyselným konaním neoprávnene vnikol do obydlija iného tým, že prekonal prekážku, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu v úmysle zmocniť sa cudzej veci.

Prokurátor v obžalobe vyššie popísaný skutok kvalifikoval ako prečin krádeže podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a, ods. 3 písm. b Tr. zák., v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák..

Po preskúmaní spisového materiálu a obžaloby samosudca v súlade s ustanovením § 241 ods. 2 Tr. por. doručil všetkým procesným stranám, ktorým sa doručuje obžaloba aj oznámenie, že súd bude skutok kvalifikovať podľa prísnejšieho ustanovenia Trestného zákona a to ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1 a ods. 2 písm. a Tr. zák. a vzhľadom na túto prísnejšiu právnu kvalifikáciu boli procesné strany aj zákonne poučené, hlavne o možnosti navrhnúť v určenej lehote nové dôkazy.

Záver o zavinení páchatela sa musí zakladať na skutkových zisteniach súdu, ktoré vyplynú z dokazovania. Zavinenie je potrebné vyvodiť zo všetkých konkrétnych okolností, za ktorých bol trestný čin spáchaný, nevynímajúc konanie páchatela, vrátane aj jeho priznania. V posudzovanej veci zavinenie obžalovaného L. Č. spočíva v skutočnosti, že neoprávnene vnikol do ohradeného dvora rodinného domu poškodenej, s úmyslom zmocniť sa cudzích vecí a svoj úmysel realizoval tak, že za pomoci svojho spoločníka na garáži rozbili sklenenú výplň na drevených dverách, vytrhali latovanie v spodnej časti dverí a následne aj so svojim spoločníkom odcudzili tam uložené veci v hodnote najmenej 305,- € a na zariadení spôsobili škodu vo výške najmenej 50,- €. Políciou boli na mieste prichytení. Konal teda s dopredu premysleným úmyslom a vedomosťou, že zmocniť sa cudzích vecí, nachádzajúcich sa v oplotenom dvore a v uzamknutom garáži bude možné, len neoprávneným vniknutím do tohto objektu a to za použitia sily a následne svoj úmysel aj realizoval.

Podľa § 38 ods.1 Tr. zák. na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemožno prihliadnúť ako na poľahčujúcu okolnosť, priťažujúcu okolnosť, okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššie trestnej sadzby.

Podľa stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu je potrebné ustanovenie § 38 ods.1 Tr. zák. vykladať tak, že prikazuje prednostnú kvalifikáciu určitej okolnosti ako zákonného znaku trestného činu. Ak je táto konkrétna okolnosť aj okolnosťou podmieňujúcou použitie vyššej trestnej sadzby, vytvára kvalifikovanú skutkovú podstatu so základnou skutkovou podstatou napriek tomu, že je aj zákonným znakom uvedeným v inej základnej skutkovej podstate trestného činu. To platí aj vtedy, ak jedno ustanovenie v osobitnej časti Trestného zákona obsahuje dve (alebo viac) samostatných skutkových podstát trestného činu. Ak je jednočinný súbeh dvoch alebo viacerých trestných činov podľa znakov ich základných skutkových podstát možný, avšak tá istá okolnosť podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby duplicitne, bude táto okolnosť v rámci súbežnej kvalifikácie činu použitá ako okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby len pri aplikácii toho ustanovenia osobitnej časti Trestného zákona, ktorého kvalifikovanej skutkovej podstate zodpovedá vyššia trestná sadzba oproti inej konkurujúcej sadzbe, resp. ustanoveniu. Keďže ide o ten istý čin (skutok) a tú istú skutkovú okolnosť, výška trestnej sadzby bude určujúcim kritériom vzťahu špeciality, ktorý determinuje výber právnej kvalifikácie trestného činu.

Podľa § 194 ods. 2 písm. a Tr. zák. sa páchatel' potrestá, keď neoprávnene vnikne do obydlia iného alebo tam neoprávnene zotrúva a tento čin spácha závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 138 písm. e Tr. zák. závažnejším spôsobom konania sa rozumie spáchanie trestného činu vlámaním .

Z uvedeného vyplýva, že znak „vlámaním“ je totožný so znakmi skutkovej podstaty ustanovenia § 212 ods. 2 písm. a Tr. zák., podľa ktorého sa postihuje páchatel', ktorý si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a tento čin spácha vlámaním.

Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že tá istá okolnosť „vlámanie“ je okolnosťou, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby v rámci kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 2 písm. a Tr. zák. a zároveň je zákonným znakom ako súčasť základnej skutkovej podstaty iného trestného činu v konkrétnom prípade krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a Tr. zák. a preto v takomto prípade aj keď ide o alternatívu jednočinného súbehu, môže byť tá istá okolnosť použitá kvalifikačne len raz. Z vyššie uvedených dôvodov súd preto kvalifikoval konanie obžalovaného ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a Tr. zák., spáchaný v spolupáchatel'stve podľa § 20 Tr. zák..

Závažnosť konania obžalovaného pre spoločnosť spočíva v tom, že úmyselne a zo zisťných pohnútok narušil záujmy spoločnosti na ochrane majetku a domovej slobody, ktorá je garantovaná základným zákonom štátu.

K osobe obžalovaného súd zistil, že v mieste bydliska je hodnotený všeobecne. Má síce evidovaný trvalý pobyt, v obci nevlastní žiaden majetok, ani najbližší rodinný príslušník v obci Gemerská Poloma nežijú a už dlhšiu dobu sa v obci nezdržiava. V minulosti bol opakovane postavený pred súd pre druhove takú istú trestnú činnosť, ako teraz súdenú. Posledne tomu tak bolo keď trestným rozkazom Okresného súdu Rožňava, sp.zn. 3T/60/2012 zo dňa 20.04.2012 bol uznaný vinným pokračovacím prečinom krádeže podľa § 212 ods.2 písm.b/ Trestného zákona, bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov, ktorého výkon bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov pri súčasnom zrušení výroku o treste trestného rozkazu Okresného súdu Rožňava, sp.zn. 1T/23/2012. Na základe rozhodnutia prezidenta republiky zo dňa 02.01.2013 podľa článku I. rozhodnutia prezidenta Slovenskej republiky o tejto amnestii mu bol odpustený celý trest odňatia slobody s účinkom, že sa na neho hľadá, ako keby nebol odsúdený.

Práve v súvislosti s vyslovením jeho účasti na amnestii a odpustení uloženého trestu odňatia slobody s podmienčným odkladom, a to s účinkami zahľadania, súd v konečnom dôsledku oproti obžalobe toto odsúdenie vypustil zo skutku a v rozsudku skutok tak aj upravil.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd postupoval podľa zákonných ustanovení § 34, § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., pričom bola zistená aj poľahčujúca okolnosť priznal sa k spáchaniu trestného činu, ktorý aj úprimne oľutoval, pričom nebola zistená žiadne priťažujúca okolnosť.

Vzhľadom na všetky tieto skutočnosti, súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov, ktorého výkon trestu mu podmienične odložil na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov.

Vzhľadom k tomu, že pred súdom išlo o konanie proti ušlému, obžalovaný má právo podať návrh na opätovné prejednanie svojej veci súdom v jeho prítomnosti, pre nesplnenie podmienok podľa § 358 ods.1 Trestného poriadku do uplynutia 6 mesiacov odo dňa, keď sa dozvedel o trestnom stíhaní alebo odsúdení, najneskôr však príslušnej premlčacej dobe ustanovenej v Trestnom zákone.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Rožňave do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1,a), a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2).
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1,b), a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.